

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Ad Regum officium pertinet scandala è rebus ecclesiasticis amovere, è Leone, & ex Anastasio, & è Leonis Senonensis epistola ad Childebertum,
quod fit jure tuitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

die coram nobis veniatis Parisius; & Nos cum nostri deliberatione Consilij providebimus super his prout servata pace & salute Ecclesie & patrie faciendum fuerit & ad nos pertinebit. Alioquin deesse non poterit quo minus ad vitanda hec scandalorum & pericula que inde possunt exurgere, provideamus de remedio opportuno. Et quid inde facere volueritis, Seneschallo nostro Santonensi, per quem presentes literas vobis presentari volumus, respondeatis, ut juxta resonem vestram circa talia possit rationabiliter provideri. Datum Parisius die septima Feb. 1312. Mandamus vobis quatenus dictas literas eidem presentetis. Et si ipse contenta in eisdem literis facere recusaverit, aut plus debito distulerit, bona ipsius temporalia tamdiu ad manum nostram teneatis, donec ipse premissa adimpleverit. Actum Parisius die 7. Februario anno 1312.

C. Censam. De
preficit. c. 2. De
judicis. Glossa in
c. Quatuor. De
decimis.

Philippe confi-
tio: De cognitione
decimarum non
fendit lata in peti-
tione vel prefe-
rito, preferenti in
ter ecclesiasticas
partes, genitus no-
stra se nullatenus
intromittant.

Covarruvias lib. 1.
Variar. c. 17. f. 8.
vers. nono.

III. Ut autem hujus rescripti vis, quantum ad quæstionem istam illustrandam pertinet, penitus intelligatur, sciendum est jus percipiendi decimas inter res spirituales ab omnibus recenserit, unde sequitur materiam illam ad ecclesiastica jurisdictionem pertinere. Quod obtinebat olim apud Gallos; & constitutione Philippi IV. Francorum Regis anno MCCCII. lata confirmatum fuit; dummodo decimarum in feudum datarum controversia non moveretur. Attamen si decimarum petitio fieret ab Episcopis vel ceteris Clericis adversus praedium possestores, quarum solutio infusa esset in iis locis unde exigebantur, Reges nostri non alienum existimarent à munere suo huic negotio auctoritatem suam interponere, illas exactiones insolitas impedire, excommunicationem, si qua ab Episcopis in recusantes lata essent, revocationem indicere, & eam pignoribus captis urgere; ut docuit rescriptum à me prolatum.

III. Certum quidem est ex omnium sententia decimas personales consuetudine aboleri posse, & praedium quantitatem ad minorem decima fructuum parte redigi posse, seu quotam prescribi. Certum quoque est, ex Pauli Castrensis aliorumque Iurisconsultorum opinione, eam consuetudinem qua in plerisque orbis Christiani regionibus viger, esse legitimam, nempe ut ex certo fructuum genere nulla solvatur decima, utpote ex frumento, herbis, & oleo. Vnde sequitur regiam constitutionem, qua decimarum ejus generis solutio prohibetur, summa quidem ratione niti, ut observat Covarruvias loquens de Caroli V. Imperatoris & Hispaniarum Regis lege Toleti lata anno millesimo quingentesimo vigesimo quinto. Sed summus ille Iurisconsultus non docet qua ratione ad suam auctoritatem secularis

Princeps materiam illam merè ecclesiasticam revocare potuerit. Itaque quod ille omisit in tuenda Principum suorum lege, id ego agere conabor pro afferenda constitutio jam olim à Regibus nostris decreta. Idem enim Rex Philippus IV. qui decimorum cognitionem à judicibus suis amovit, eadem lege Seneschallis suis præcepit ut à nova & insolita decimarum exactione cives adversus Clericos defenderent, & rescripto quod suprà protuli, exequenda legis & tueretur modum præscriptis.

IV. Vera itaque ratio ob quam Philippus negotium istud sibi vindicat, è scandalo petitur quod è nova & insolita exactione decimarum oriebatur, cuius proinde depulso à regio patrocinio expectanda erat. Id profitetur conceptis verbis in dicto rescripto ad Episcopum Santonensem dato: *Contra consuetudinem dinius observatam, decimam exigitis de rebus de quibus prestari non consuevit, novumque modum decimandi inducitis in grave scandalum provincie. Mox: Nos igitur his scandalis obviare volentes. Infra: Providebimus super his prout servata pace & salute Ecclesie & patrie faciendum fuerit.* Ex ea decimorum nova petitione scandala & offensiones oriuntur non dissimilant Glossator, Ioannes Turrecremata, & Felinus, qui eam ob causam aiunt Ecclesiam ab earum exactione cessare. Sed addere debuerant exactiōnē illam à Principibus quoque repressam, ad procurandam Ecclesiae & regni pacem, saltem in hoc Galliarum regno.

V. Ex novitatibus que veterem Ecclesie vel regni statum convellunt, discordias, scandala, & offensiones manare probavimus libro superiori, & ad Regis officium pertinere ut pacem Ecclesiae & regni inviolatam præster, legibus latis aut aliis remediis impedimenta amoliendo. Quibus addi potest, Leonem I. agnovisse hanc sollicitudinem Principibus competere, ne scandala in rebus ecclesiasticis emergant, in epistola ad Theodosium: *Siquidem præter imperiales & publicas curas, piissimam sollicitudinem Christiana religionis habetis, ne scilicet in populo Dei aut schismata aut heresies aut illa scandala convalescant.* Eadem fuit Anastasij Pontificis sententia, qui Anastasium Imperatorem rogavit ut nomen Acacij Episcopi Constantinopolitanum jam fato functi non recitareretur in mysteriis inter ceteros Episcopos. Damatus erat à Felice Papa. Sed quia adversus illum sententiam pluribus exceptionibus utebantur Graci, prudenter Anastasius non urget executionem rei judicatae. Novam rationem usurpat, scilicet scandali vitandi, quod unitatem Ecclesiarum ob nomen Acacij

Philippus: In
chancery ad regis
nominem. Codex
lecanus. Exclus
causam decim
tepi. Codex p
noverunt i
ntra. Imposit
seruantur. I
de pro Prado.
alia prima. i
clericis in i
exiguntibus leca
rura & poca
rura.

Lemis. i
i. Col
m.s.c.

Glossa in c. 1.
decimis in c. 10.
ho. Decimus
Tuncmissus
Si millesimo.
4.1.
Felinus. N
i. De patr.

Epistola ad
Theodosium.
Iust. p. 14
Tuncmissus.

Acacij dividebat. Illud autem scandalum auctoritate Principis amoveri petit: *Precautur itaque clementiam vestram ut specialiter non men quod multis ex causis scandalum vel offendiculum Ecclesie concitavit, speciali appellatione taceatur.* Huic officio aquae adstrictos putavit Reges Francorum Leo Senonensis Episcopus in epistola ad Childebertum Regem, qua Principem illum obtestatur ne canones patrum violari permittat per ordinationem & novam Episcopi institutionem in urbe Meledunensi, quam cives fieri perebant.

Lexit Leon.

ad Childebert.

anno 513. editio

ann. Conc. Gall.

Quia non eorum preces, inquit, facile audiri debent à Principe quorum petitionibus potius generentur scandalum quam pax Deo amata servetur: quia sicut beati sunt pedes pacem portantes, ita et bis dictum est per quos venit scandalum. Itaque mirandum non est si in successores Reges cura illa tuendi status ecclesiastici & pacis procuranda remotis scandalis derivata fuerit. Quo in negotio non utuntur, ut sepe monui, mera & summa jurisdictione in re ecclesiastica, sed velut *œconomica* potestate, quæ à tuitionis patrocinioque jure dependet.

V I. Rescriptis regiis consultum semper fuisse Libertatum Ecclesiae Gallicanæ conservationi, quorum formulam superius protuli, egregie probatur è Libellis Comitiorum regni in urbe Turonensi actorum anno M C C C X C III. Carolo VII. prorectis. Et jacquis que le Roy, à cause de sa Couronne, tant de droit commun, comme pour la deliberation & requeste de toute l'Eglise de France & Dauphiné, soit, comme estoient ses predeceſſeurs Rois, Protecteur & Difenseur des saints Decrets, Libertez & Franchises de l'Eglise de sondit Royaume & Dauphiné Neantmoins a été fait par nostre Saint Pere en cedit Royaume au contraire, dont se sont ensuivis grands inconveniens. Par quoy il est bien necessaire (comme il semble aux gens de dits Trois Estats) avoir recours en cette nécessité au Roy nostre souverain Seigneur, comme Protecteur & Difenseur des Droits & Libertez de sondit Royaume & Dauphiné. Et pour ce luy supplient en toute humilité que son plaisir soit de non les abandonner, & qu'il veuille, comme il a offert, donner port & favoeur, tout ainsi & par la forme & maniere qu'ont fait ses predeceſſeurs Rois, c'est à ſavoir, le Roy Clovis, S. Louis, Philippe le Bel, le Roy Jean, Charles V. Charles VI. & dernierement le Roy Charles VII. qui tous ont à leur pouvoir défendu les Droits & Libertez de ladite Eglise, tant au fait des élections, collations, postulations, provisions, confirmations, & causes, qu'à garder l'évacuation des pecunes, par mandement & provision de leur Chancellerie, & remontrance aux saints Conciles, qui ont confirmé & approuvé lesdits Droits & Libertez.

V II. Singularis etiam mihi viderur constitutio Caroli V. Regis data Parisiis x i v. Martij anno M C C C L X V I I. qua præcipit Seneschallis Tolosæ, Carcassona, & Bellidadi, ut prohibeant Episcopis earum provinciarum, & eorum Vicariis, ne privilegia Bullis comprehensa infringant quas Alexander, Urbanus, Gregorius, Clemens, Innocentius, alijque Pontifices Regibus Francorum concederunt; scilicet ut nullus judex ordinarius, aut delegatus, excommunicationis aut interdicti sententiam proficeret in terram Regis absque speciali mandato sedis apostolicæ, vel alia tentet quæ rescriptis illis sunt prohibita. *Quod si aliquos, inquit, contra premissa reperiatis attentare, ipsos compescatis per bonorum suorum temporalium captionem, & à premis compellatis abstinere per penarum declarationem & eamdem executionem.* Itaque ligandi & solvendi potestas, quæ Galliarum Episcopis competit, auctoritate Romani Pontificis restricta est, ne Rege invito, interdictis, & officijs divini cessatione, quod *Cessum* dixere recentiores, terras & fiscos domanij regij vexarent. Executio Bullarum certis quibusdam Conservatoribus commissa erat, qui renientes Episcopos excommunicationibus ad parendum cohererent. Sed quia variis ludificationibus & judiciorum formulis negotium trahebatur, visum est Principi tuitionis jure rem ad se revocare, bonorum capione & mulctis inflictis, decretorum pontificiorum executioni consulendo. Eadem lex ad ceteras species tracta est, adeo ut bonorum capione & mulctarum inductione cogi soleant Episcopi ad ea omnia rescindenda quæ canonibus & decretis Pontificum in regno receptis aduersa, per contumaciam & contemptum legum in perniciem status ecclesiastici & scandalum publicum peregerint.

V III. Duplex coercitio hoc Edicto prescribitur adversus Episcoporum contumaciam qui indicte à Rege decretorum pontificiorum executioni parere recusant, bonorum capio, & mulcte dictio. Severius agebat Iustinianus, qui expulsione à sede episcopali hoc aliquando ulcisceretur, ut dictum cap. i. hujus libri. Aliquando etiam bonis Episcopi, Ecclesie adjudicatis, & annuali suspensione à ministeriis ecclesiasticis. Quæ poena indicta est Episcopo qui alium ordinariit contra formam præscriptam juxta canones à Iustiniani constitutione: *Si quis Nov. 21. c. 1. sub finem: nisi bene- nomen in causa, ordinetur, jubemus hunc omnimodis episcopatu depelli.* Sed etiam illum qui preter hoc presumpti ordinare, segregari uno anno à sacro ministerio, & omnem ejus substantiam, que quelibet Gg